

Camp sa l'Arca

Rupit i Pruitt

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Pla de Llancers - Camp de Salarca - Rupit
Emplaçament Prop del puig Castellar i dels cingles del Goleró
Alçada: 1096 m.s.n.m

Coordenades:

Latitud: 42.03237
Longitud: 2.49999
UTM Est (X): 458611
UTM Nord (Y): 4653491

Classificació

Número de fitxa 08901 - 114
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Prehistòric Neolític Edats dels Metalls Popular
Any 2200-1800 a.C.
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Desaparegut.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: Catàleg de béns a protegir de Rupit i Pruitt
Data aprovació: dv., 23/05/2014 - 12:00
Número inventari CCAA 2633
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 08185A00100001
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat

Descripció

El megàlit o dolmen de Camp sa l'Arca es trobava situat al pla de Llancers, en una zona emboscada amb afloracions de les típiques calcàries numilítiques de la zona. Tenia la forma d'un quadrilàter irregular, tapat per una gran llosa i amb les parets laterals (pedres dretes) assentades directament damunt de la roca. Tenia una capacitat per a dos individus. La varietat de materials que van proporcionar les seves intervencions té un abast arc cronològic força extens, cosa que justificaria la hipòtesi de que el jaciment fou reutilitzat. Tot i això, el megàlit està datat dins del període Calcolític.

Observacions:

L'edifici està inclòs dins dels límits de l'Espai Natural Protegit del Collsacabra.

Història

El megàlit fou destruït a mitjans del segle XX. Anteriorment havia estat excavat pel doctor en medicina Miquel Bosch, de Sant Feliu de Pallerols, que s'emportà els objectes exhumats (ossos, una peça de sílex, un braçalet i dues torques de bronze i diverses llavors) per a la seva pròpia col·lecció. Posteriorment, Josep Sala i Molas tornà a intervenir sobre el jaciment, documentant diversos fragments de ceràmica, dos ganivets de sílex, una punta de sageta, una peça d'os i un fragment de petxina, materials tots ells que passaren a formar part de la seva col·lecció particular.

Els materials més representatius són una punta de sageta retocada amb aletes i peduncle feta amb sílex negrós i dos fragments de ganivet de sílex blanc. En metall es trobaren dos braçalets de bronze de seccions rodones i rectangulars, alguns fragments de braçalet de secció ovalada així com una arracada construïda a partir de dues anelles enganxades. En os cal destacar la presència d'un botó de secció triangular i amb doble perforació en V. Pel que fa a les restes ceràmiques, s'indica la presència de fragments amb decoracions de cordons i incisions paral·leles. També s'hi trobaren fragments fets amb pastes grolleres rogenques i negreses o amb desgreixant gran. A nivell antropològic cal destacar la presència de diverses peces dentàries entre les que cal destacar 10 molars, pel que es dedueix que al menys hi havia dues inhumacions.

Bibliografia

ALBAREDA, Joaquim; FIGUEROLA, Jordi; MOLIST, Miquel; OLLICH, Imma (1984). *Història d'Osona*. Col. L'Entorn, 5. Vic: Eumo Editorial, p. 294.

BAGUÈ CAMBRA, M. Dolors (2008). "Els dòlmens". *Els Cingles de Collsacabra*, any XXIX, núm. 59, p. 22-24.

BANÚS I BLANCH, Miquel (2003). *Collsacabra, paisatges i llegendes*. Sant Vicenç de Castellet: Farell, p. 57-58.

CATALÀ I ROCA, Pere (1990). *Els Castells catalans*. Barcelona: Rafael Dalmau editor, vol. IV, p. 903.

CROSAS, Carles; SOLÀ, Joan; DOMINGO, Gemma (2014). *Catàleg de béns a protegir. Text refós*. Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Rupit i Pruit. Consultat 12 novembre 2020, des de <https://dtes.gencat.cat/rpucportal/> Núm identificació A03.

NOGUERA, Antoni (1964). *Collsacabra*. Barcelona: Selecta, p. 104, 166, 226-227.

PARÉS I GANYET, Quirze (1985). *La despoblació rural i les masies del Collsacabra*. Barcelona: Fundació Salvador Vives Casajuana, p. 35, 397, 504.

SOLÀ, Fortià Prev. (1933). *El Cabrerès*. Barcelona: [s.n.], p. 43-44.

VIDAL, Jordi (2017). “La col·lecció arqueològica de Josep Sala i Molas”. *Ausa*, XXVIII, núm. 179, p. 262.

Enllaços d'interès:

<http://invarquit.cultura.gencat.cat/>

